

Рэвізіянізм і партыйны заказ

Уладзімер Карпаў у «Вясновых ліў-няўдзячнай праца ў калгасе, на хава-ных» кажа: «...Калі чалавек звыкаець, на заводзе, выматываючы здароўе сябе з чым-небудзь, дык часам пераставае наядурочныя сходы, нарады, курсы і лек-войстра адчуваць. Ня так ужо радуюце-цы па вывуччынно партыйных дырж-асягнені, ня вельмі засмучаюць і тываў, галодныя і недагледжаныя дзеци, наядучы, бо і тое і другое, перажытае выхаваньнем якіх у бальшыні, займаец-ся раз, стала будзэнным. Ды і самі да-сягнені і наядучы не аслабіла кіда-юцца ў вочы, і чалавек клапоціцца толь-кі аб tym, каб я было горш...» («Вяс-нова ліўні», «Полімя», № 2, 1959).

Так, народ беларускі звыкае з усім. За трыццаць лет сталіншчыны столікі начоных Штатаў Амэрыкі прапоцьбы давалося перажыць пакуту, зъезека, дзецин складае піць дзеяні, усяго сорак га-дзінаў, а ў такіх прамысловасцях, як будаўніцтва трывца піць, а ў капаль-нях — усяго толькі трывца. На кожнай трох Амэрыканцаў прыпадае адзін легкавы аўтамабіль...

...«Чалавек звыкаецца... і ...«пра-стасе войстра адчуваць...», ...«ня радуюць (яго) «дасягнені» і «не засмучаюць наядучы», а чаму ўё яго мусіць ба-лесь, — ёсьць гэтыя дасягнені і наядучы, ці іх няма, ад гэтага чалавеку и-стасе ні лепш, і ні горш, бо ўё гэта не ягона, ён не гаспадар на сваёй баць-каўшчыне, хонь яму гэтая ролі і пры-пісваецца, ён толькі парабак, пры гэтым быстры, занядбай; ён нея па-вінен выяручацца, даваць сам сабе рагы, каб абараніца ад стыхі і ад зграй насяядоных на яго з усіх баку партыйных блюракатаў, штампаўшчыкоў ад пад-літкі ці ад палітыканства, ад «апры-чнічаючых», камісараў — там-сям «пад-хаўтурыць», там-сям змахнучь «налава» — «абы толькі горш на было!»

Апошнім часам савецкая пропаганда ўсе сілы скіроўвае на рэвізіянізм. Муліць ён моцна; зразумела, ровізі-нізм — гэта той маленькі чарвячок, які падточвае карэніне вілікага дрэва і вад-ліць яго. Але цікава, вытокі рэвізіяніз-мэтага бачаць правадыры не ў практи-

цы бальшавізму, не ў сталіншчыне, не ў сваёй асабістай апрыччыне, не ў пагвал-чаныні заваёў ровалаючы, не ў дыскры-мінацкі сацыяльных ідэяў, за якія зма-галіся лепшыя людзі ўсяго чалавецтва, а ў цітаізме, нацыянал-камунізме, бур-жавым нацыяналізме, недастатковым веданыні, бышцам-бы прап. Маркса-Эн-гэльса-Леніна і ў іншых чиста суб'ек-тыўных звязах. Але гэтая эклектыка на-дзейнічае на народных гушчах. Тэорыя адно, практика другое! Догмы марксізму ствараліся, галоўным чынам, у час так званага першапачтковага капіталістыч-нага накапленчыні. Развіўцца грамадз-тва з таго часу так рушылася наперад, што ад стану, у якім у той час былі працоўныя масы, не засталося і знаку. Марксысты догмы цяпер ёсьць мёртвавы, тым часам савецкія эканамісты намагаюцца дапасацца да іх савецкіх жыцьцёў, — і на дзвіне таму, што працоўныя масы ў СССР альянсіліся ў мат'яльні-прававых дачыненіях горшых, за тыя, што былі, скажам у Англіі для рабочых за жыцьцё Караля Маркса!

А потым вайна, — жудасная, усё кры-шучас, на сваім шляху, вайна! Колькі ахвяраў забрала яна ад беларускага на-роду! Але хіба гэтая вайна была для Беларуса «айчынай», якіе цяпер на-зывает савецкай прапагандой? Хіба яна была патрэбна беларускаму народу, па-чалася ходы у малой ступені з ягона-воні? Савецка-фашыстоўская вайна бы-ла распачата гэтымі дзізвумя сіламі — фашызмам і бальшавізмам — наўспе-рак народу, за ідэялагічную гэгемонію ў сівеце, за апанаваныне чужымі тэрто-рыямі, за вынішчэнне або падпара-дкаваныне сваім імпрыялістычнымі кан-цепціямі слабейшых, меншых, такіх, як беларускі, народы, — тым часам гэтая вайна была задумана з абодвух бакоў на тэрыторыі Беларусі, і беларускі народ мусіць сцякацца крываў ў тэй вайне. І адно, што ўлівало надзею ў соры Бе-ларуса — гэта — «скончыца вайна, дасыць Бог абедзье гэтыя заразы зы-ніцу і жыць станові лягчай». На спра-дзілася!

Залечыванье ранаў вайны патрабава-ла ад беларускага народу новых жудас-ных намаганіяў. Працавалі па ша-нападаць, гадзінаў на дзень. Працавалі аб голай бульбе або аб сухой чэрствай скарынцы чорнага хлеба. Працавалі ка-лекі, дзяды і бабкі, малалеткі-дзеци. Што-ж рабіць? Не сядзець-жы ў куриных замлянках! Беларус цярпіў — «вось як-небудзь, адбудземся, мы тады валь-ней уздыч-ём!» Пабудавалі шмат! Бела-рушскі саракатонны самазвалы, трак-тары, матацікі, самакаты ведамы ця-пер па ўсюм съвету. Але хіба гэтыя да-сягнені ходы у значай ступені зрабі-лі Беларуса гаспадаром на сваёй зямлі, палепшилі ягоны быт, далі яму ў волю паесці, щёлі і добра апрануцца, адпачы-ць ў цэплай, раскошнай і ўтульнай кватэраў?

І да сінняшняга дня ўсе гэтыя «рас-кошы» ёсьць толькі ў маражах Беларуса, і ён мусіць не расставацца з «авоськай», куды-бя на ішоў: «авось што-небудзь па-дарозе дастану?» Жудасныя жыльлёвые ўмовы, нястача самага патрабнага, чаргі, дзяржайнаага кіраўніцтва, тым болей, ных канфліктаў.

Язэн Карапанеўскі

Москва - Пэкін - Нью Дэлі

(Заканчэнне з 1-ай бач.)

прыветныя горныя мясцовасці. Пры што гэты адыход, заплянаваны яшчэ ў вельмі слаба й прымітывна разбудава-ным ваенным патэнцыяле не можа на-вешаць і мовы, каб Индыя магла зброй-насіцца на яго з усіх баку партыйных блюракатаў, штампаўшчыкоў ад пад-літкі ці ад палітыканства, ад «апры-чнічаючых», камісараў — там-сям «пад-хаўтурыць», там-сям змахнучь «налава» — «абы толькі горш на было!»

Апошнім часам савецкая пропаганда ўсе сілы скіроўвае на рэвізіянізм.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна ўступіла ў стадью ўсебакавага разыўціцца наядэмакратычнай дэмократызму, у стадью раз-шыранага ўзімку ўсіх савецкіх грамадзян у кіраўніцтве гаспадарчым і куль-турным будаўніцтвам, у кіраваны грамадзкімі справамі. Сыцьвірджана гэта, аўтар як-бы не залежаць, што ён пя-рэчыць сам себе сваім выступам супраць пропагаванне «югаслаўскім рэвізіяні-стымі» «узурпациі» народам тых жэлезніх праву партыі, а таксама надзяляючы «сваю любімую» партыю неабмежаванымі «законнымі» правамі ўлады над народам.

Усе гэта ня ёсьць толькі кашмарам ідэялагічнага змагання й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна ўступіла єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Гэта зусім не ёсьць змаганьня й прэтэнзія.

Іно магна ўёлася таксама ў прыктыку савецкага жыцьця. Тут запраўды так і пануе партыя, як яна й прэтэндуе. Ду-хове жыцьцё савецкага грамадзтва звычайна єйных руках.

Зь беларускага жыцця

Сакавіковае съяткаванье ў Дэтройт (ЗША)

Адзел БАЗА ў Дэтройт належна ўшанава 41-я угодкі абвешчання незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі, наладзіўшы ўрачыстую акадэмію, прысвечаную 25 Сакавіку.

Акадэмія была зарганізавана ў нядзель 29 сакавіка ў прыгожай залі Інтэрнацыянальнага Інстытуту, удзкараванай амерыканскім і баларускім нацыянальнымі съяткамі і Гатонію.

На акадэмію прыбылі ўсе актыўныя Беларусы Дэтройту, ваколіц, а таксама некалькі гасці з Канады.

Старшыня аддзела БАЗА, мітр. Васіль Пляскач адчыніў акадэмію, прывітаўшы ўсіх прысутных ды заклікаўшы ўсіх Беларусаў вытрымала ісьці тым шляхам, які быў вызначаны гістарычным Актам 25 Сакавіка. Гэтыя цярністыя шляхи, усё-яны шматлікімі перашкодамі, палітыкі крыўёві верных сыноў Беларусі — змагароў за волю і незалежнасць свайго народа, прывіядзе да ўздейсненія нашага палітычнага ідэялу — незалежнае Беларусі ў сямі раўнапраўных і сувэрэнных народаў съвету.

Сп. Мікола Прускі прачытаў прынадны рэфэрат, скажаўшы: «Вялікае гістарычна-палітычнае значэнне Акту 25 Сакавіка ў змаганні Беларускага Народу за свае слушныя натурыальныя права».

Наступна быў зачытаны прывітаны ад розных беларускіх арганізацый ЗША Канады.

Ад імя Рады БНР прывітаў прысунуты др. Язэп Сажыц, заклікаўшы ўсіх да адданай працы на карысць нашай Бацькаўшчыны і для зদейсненія нашых нацыянальных імкненняў, за якія ахвярна змагаецца на эміграцыі Ра-

да БНР.

У мастацкай частцы праграмы бралі ўдзел беларускі дзеци Дэтройту, якія прыгожа прадэкламавалі колькі вершоў прасыпвалі колькі песні. На асаблівую ўгарту заслугоўвава Верна Блоцкая, якая з начуцьцем прадэкламавала верш прысвечаны 25 Сакавіку.

На заканчэнні ўсе прысутныя прасыпвалі беларускі нацыянальны гімн.

В. П.

у сваім часе ў «Бацькаўшчыне» быў зъмешчаны адмысловы артыкул у нумары, прысвечаным Слуцкім Угодкам, у лістападзе 1958 году.

Пасля съмерці Багдана Хмельніцкага ў жніўні 1658 г., — працягваў рэфэрэнт, — паміж наступнікам Хмельніцкага гэтманам Iванам Выгоўскім і ўпаўнаважным Польшчы Бенеўскім была сыпсаная ўмова ў месце Гадзічы. На падставе яе мелася паўстаць незалежнае Украінскае гаспадарства, якое складалася з трох ваяводстваў — Чарнігаўскага, Кіеўскага і Брацлаўскага і звалася-б Княствам Рускім. Рускае Княства мела сябе ёніцу федэравана з Польшчай на ўзор Вялікага Княства Літоўскага падвойля пастанова Люблінскага Сойму ў 1569 годзе. На датыманне згадана Гадзічыка ўмовы польскі кароль Ян Казімер, а з боку украінскага — казацкія старшыні на чале з гэтманам Выгоўскім склалі ўрачыстую прысягу. Але быў ўжо запозна на згоду, бо Маскоўская нага, раз ступішы на Украіну, пачала ціснучы ёе шторам мацней. Ни гле дзялія на перамогу гэтмана Выгоўскага над арміяй маскоўскай пад Канатопам у 1659 годзе, Украінцы вайну з маскоўшчынай прайграли. Пасля даўгога ѹ крываага змагання, у Андрушаве быў нарошце падпісаны мір, паводле якога Украіна была падзелена па Дняпро на дзве часткі — усходнюю, маскоўскую ѹ заходнюю, польскую.

Канчаючы рэфэрат, ген. Кушаль падчыркнуў, што з войнаў 17-га стагоддзя Беларусы, Палякі і Украінцы павінны мець для сябе адпаведную навуку, бо такім чынам, а гэтыя народы самым лёсам засуджаны на вечнае суседскае сужыццё.

У пляне рэфэрата БІНіМ на бліжэйшую будучыню — рэфэрат праф. А. Адамовіча на тему «Нацыянальнае савымавызначаныя пасавецку» й рэфэрат инж. М. Гарошкі та іншым, прысвечаную зноў эканоміцы Беларусі.

Параза пад Берастечкам прымусіла Багдана Хмельніцкага шукаць саюзныка супраць Речыцаспаліта — у Москве. У студзені 1654 году абеды бакі падпісалі славутую Пераяслаўскую ўмову. Кажны з саюзнікаў разумеў гэтую ўмову пасвойму: Украінцы, як часовы вайсковы саюз, Москва — як падданыне Украіны пад уладу цароў назаўсёды. Але як бы то не разумеў Пераяслаўскую ўмову, пэўна адно, што яна прынесла не толькі Украіне, але і Беларусі вялікія няшчасці, бо Москва ўсёй сваёй магутнасцю звалася была неўзабавей на Украіну ѹ на Беларусь, абы чым зяды жывая дыксюя й вымена думкамі.

У суботу 31-га студзеня Беларускі Інстытут Навукі і Мастацтва ладзіў рэфэрат др. В. Тумаша на тему: «Беларусь на польскім слоўніку». Рэфэрат, пабудаваны на падставе наўежыхіх працаў польскіх ды іншых навукоўцаў, вельмі зацікавіў быў слухачоў, дзеялі чаго пасыла дакладу вывязаўшы на Украіну ѹ вымена думкамі.

8-га студзеня 1959 году праф. А. Адамовіч меў рэфэрат на тэму: «Сорак год беларускіх літаратаў у БССР».

У суботу 31-га студзеня Беларускі Інстытут Навукі і Мастацтва ладзіў рэфэрат др. В. Тумаша на тему: «Беларусь на польскім слоўніку». Рэфэрат, пабудаваны на падставе наўежыхіх працаў польскіх ды іншых навукоўцаў, вельмі зацікавіў быў слухачоў, дзеялі чаго пасыла дакладу вывязаўшы на Украіну ѹ вымена думкамі.

28-га лютага сёлета Беларускі Інстытут Навукі і Мастацтва ладзіў цікавы рэфэрат прысвечаны тэме з эканомікі Беларусі. Чытаў рэфэрат інж. М. Гарошкі.

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сёлета на чародныя навуковыя паседжанні БІНіМ, ген. Ф. Кушаль прачытаў рэфэрат на тэму: «Роля Беларусі ў Казацкіх войнах з Речыцаспалітой у 17-м стагоддзі».

У суботу 12-га красавіка сё